

forbindelse med en sådan tinglysning af en driftsaftale vil være tale om en forringelse af den pantsatte ejendoms salgsværdi, skønnes bestemmelsen ikke at udløse et krav om høring af panthavere, idet aftalen alene tinglyses servitutstiftende. Det forudsættes dog, at panthaverne i overensstemmelse med god forvaltningsskik orienteres om tinglysningen af aftalen, og at panthaver i den forbindelse opfordres til inden for en nærmere fastsat frist, fx 4 uger, at komme med bemærkninger til aftalen, herunder til evt. at gøre krav gældende overfor pantsætter (lodsejeren) om at få kompensationsen eller dele heraf udbetalt i prioritetsorden.

Afgørelser efter §§ 19 - 21 har i sig selv bindende virkning på tilsvarende måde som fredninger. Der er derfor ikke behov for at lade bestemmelsen i stk. 2 omfatte disse afgørelser.

Ad stk. 3

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 18 a.

Efter forslaget kan aftaler, som indgås efter § 18 og §§ 25 og 26, samt afgørelser, der træffes efter §§ 19 - 21, tinglyses på ejendommen. Det sikres derved dels, at kommende erhververe af ejendommen vil være bekendt med aftalen eller afgørelsen og de heri indeholdte betingelser, dels at afgørelser kan tinglyses på ejendommen uden ejerens medvirken.

Til § 41

Ad stk. 1

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 7, stk. 3, andet punktum, § 8, stk. 4, og § 9, stk. 4, samt lensafsløsningslovens § 5, stk. 7, sidste punktum. Efter disse bestemmelser skal miljøministeren drage omsorg for, at fredskovspligt og ændringer heraf noteres i matriklen. Bestemmelsen omfatter også ændringer af fredskovspligten i henhold til forslagets § 72 om, at egekrat er fredskovspligtige.

Afgørelser om, at arealer er fredskovspligtige, og om ophævelse af fredskovspligt er bindende for anvendelsen af arealet, uanset om afgørelsen er noteret i matriklen. Notering i matriklen har samme retsvirkning som tinglysning, nemlig en oplysning til aftaleerhververe og kreditorer om arealets status med hensyn til fredskovspligt.

I praksis sker noteringen ved, at Skov- og Naturstyrelsen giver Kort- og Matrikelstyrelsen meddelelse om afgørelser om konstatering, pålæggelse og ophævelse af fredskovspligt. Kort- og Matrikelstyrelsen indfører oplysningerne i matrikelregisteret og det digitale matrikelkort og videregiver oplysningerne til tinglysningskontorerne. De er herefter umiddelbart

tilgængelige på ejendommens tingbogsblad, samme sted som de øvrige oplysninger, der har betydning for potentielle aftaleerhververe og kreditorer.

Ad stk. 2

Bestemmelsen er ny, og indebærer en teknisk tilføjelse til reglerne om registrering i matriklen. I bestemmelsen beskrives proceduren for notering i tingbogen af de oplysninger, der registreres i matriklen. Matrikelmyndigheden videregiver således oplysninger om fredskovspligt og ændringer heraf til tinglysningskontorerne, som noterer dem i tingbogen. Selv om der ikke sker en egentlig tinglysning, vil oplysningerne således alligevel være umiddelbart tilgængelige i tingbogen i form af noteringen. Denne metode skaber et bedre overblik for de berørte lodsejere og eventuelle aftaleerhververe. Samtidig opnås der ved kopi af de digitale matrikelkort betydelige lettelser for myndighederne i deres administration af bestemmelserne.

Til § 42

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 28, hvorefter en tilladelse, der er meddelt efter loven, bortfalder, hvis den ikke er udnyttet senest 3 år efter, at den er meddelt.

Efter forslaget gælder der stadig som udgangspunkt en 3 års frist. Men der kan i afgørelsen bestemmes noget andet. Det kan således bestemmes, at der ikke skal gælde nogen frist for bortfald, eller der kan fastsættes en anden frist.

Når der fastsættes en frist for bortfald, betyder det ikke, at længerevarende aktiviteter skal være afsluttet, inden fristen udløber. Aktiviteten skal blot være påbegyndt indenfor 3 års fristen og fortsætte i sædvanligt tempo. Det kan fx være tilfældet i forbindelse med tilladelse til råstofindvinding eller i forbindelse med afgørelser om fredskovspligt, hvor der i afgørelsen er vilkår om, at tilplantningen kan strække sig over mere end 3 år.

Muligheden for at lade en længere frist gælde kan tænkes anvendt, når der udarbejdes en plan for en skov, fx en traditionel driftsplan eller en plan for bæredygtig drift med tilskud efter § 29. I sådanne planer kan der være taget højde for ændringer, man ønsker at foretage i driften over en længere periode på fx 10 eller 15 år. Konsekvenserne for skoven er overskuet og er sat ind i en harmonisk sammenhæng. Sådanne planer bør i sig selv kunne danne grundlag for eventuelle afgørelser, som er nødvendige efter skovloven til gennemførelse af planen, og afgørelserne bør kunne gælde, indtil planen ændres eller udløber. Af hensyn til eventuelle klageberettigede bør de dele af planen, som